

Keim
Farby Mineralne Sp. z o.o.
ul. Fabryczna 20C
53-609 Wrocław
tel.: 71 750 00 51
www.keim.pl

Farby i tynki mineralne Keim w renowacjach obiektów zabytkowych powiatu poznańskiego

W ostatnich latach na terenie powiatu poznańskiego dokonano szeregu renowacji historycznych obiektów architektonicznych. Dzięki wykorzystaniu farb i tynków mineralnych Keim wielu obiektom przywrócono blask i piękno minionych epok. W niniejszym artykule zaprezentowano najważniejsze realizacje tego regionu, przy których renowacji wykorzystano materiały Keim.

Kościół i klasztor Cysterek w Owińskach

Poklasztorny kościół barokowy z kopułą został zbudowany w latach 1721–1731 według projektu Pompeo Ferrariego po pożarze starszego obiektu. Podczas okupacji hitlerowskiej kościół zamieniono na magazyn SS. Świątynia ma bogate barokowe wyposażenie wnętrza, barokowe stalle z intarsjami oraz rzeźbione konfesjonały rokokowe. W wieży kościelnej znajduje się mur gotycki z XV wieku. Klasztor baroko-

wy z początku XVIII wieku, według projektu Jana Catenazziego, został dokończony przez Pompeo Ferrariego, a drugie piętro nadbudowano w roku 1880. Obecnie kościół służy jako świątynia parafialna, natomiast klasztor mieści Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy dla Dzieci Niewidomych. Renowację elewacji klasztoru i kościoła zakończono w 2015 roku. Wymalowania elewacji wykonano z zastosowaniem farb krzemianowych systemu KEIM Granital.

Kościół i klasztor Cysterek
w Owińskach.

Kościół
pw. św. Wawrzyńca
i dzwonnica kościelna
w Niepruszewie.

Kościół pw. św. Wawrzyńca w Niepruszewie

Późnogotycki kościół pw. św. Wawrzyńca został zbudowany w 1580 r. z fundacji wojewody poznańskiego Łukasza III Górki. Jednonawowe wnętrze kościoła, przebudowane w latach 1725 i 1781, kryte jest płaskim stropem. Ściany podzielone są pilastrami o rokokowych kapitelach. Wyposażenie wnętrza stanowią trzy ołtarze rokokowe i ambona, pochodzące z 2. poł. XVIII wieku. Na prawej ścianie wisi duży krucyfiks z XVII wieku, na lewej znajduje się ostrołukowa wnęka gotycka. Polichromię wykonali w 1949 r. Alfons Chojnacki i Tadeusz Szukała. W roku 1836 dobudowano do kościoła od strony zachodniej neogotycką kaplicę grobową Sierakowskich pw. św. Anny. Znajduje się w niej późnoklasycyistyczny ołtarz z ok. 1836 r. i renesansowa krata żelazna z poł. XVII wieku. Na zewnętrznych skarpach widać gotyckie wnęki o wykroju tzw. „oślego grzbietu”. W roku 2007 kościół przeszedł kapitalny remont dachu. Położono nową dachówkę oraz odrestaurowano i zakonserwowano więźbę dachową. W maju 2009 roku rozpoczęła się renowacja ołtarza głównego św. Wawrzyńca. Odnowiony ołtarz został uroczystie poświęcony podczas sumy

odpuście w uroczystość św. Wawrzyńca 10 sierpnia 2009 r. przez abpa metropolitę poznańskiego Stanisława Gądeckiego. W maju 2009 r. rozpoczął się także remont kapitalny szczytu kościoła, który został zakończony trzy miesiące później. Renowacja elewacji kościoła oraz dzwonnicy trwała sukcesywnie kilka lat aż do 2015 roku, z użyciem tynków renowacyjnych WTA KEIM Porosan, tynków wapiennych KEIM-NHL-Kalkputz i farb krzemianowych KEIM Granital. Wiosną 2016 zakończyło się malowanie wnętrza kościoła przy użyciu farb żolowo-krzemianowych KEIM Optil.

Pałac w Modrzu

Pałac neorenesansowy został wzniesiony ok. 1888 r. dla rodziny Baarthów. Główny korpus dworu jest piętrowy z wgłębnym portykiem, do którego dołączona została parterowa przybudówka oraz trzykondygnacyjna, narożna wieża. Przy pałacu zachowane są zabudowania folwarczne z gorzelnią z końca XIX w. Pałac jest obecnie własnością prywatną.

Renowacja pałacu została przeprowadzona z użyciem elewacyjnych farb krzemianowych KEIM Granital oraz żolowo-krzemianowych farb do wnętrz KEIM Innotop.

Pałac w Konarzewie

Ta barokowa, piętrowa budowla na planie prostokąta została wzniesiona w latach 1689–1699 dla Jędrzeja Radomickiego herbu Kotwicz, starosty osieckiego, późniejszego wojewody poznańskiego. Radomiccy byli właścicielami Konarzewa do 1808, kiedy to majątek przeszedł drogą dziedziczenia na Franciszka Ksawerego Działyńskiego. W listopadzie 1806 w pałacu zatrzymał się Napoleon Bonaparte. W Konarzewie rozpoczął gromadzenie swoich zbiorów (później przeniesionych do Kórniku) syn Franciszka Działyńskiego, Tytus. Po Działyńskich, Konarzewo odziedziczyli Dzieduszyccy, później przeszło ono w posiadanie Czartoryskich. Ostatnim przedwojennym właścicielem Konarzewa był książę Roman Jacek Czartoryski. Podczas okupacji pałac został zdewastowany. Po II wojnie światowej była to własność Skarbu Państwa, ostat-

nio w gestii Agencji Nieruchomości Rolnych. Remonty przeprowadzone w latach 1953 i 1971 spowodowały częściową utratę oryginalnego charakteru wnętrz. W 2013 roku pałac zwrócono 12 spadkobiercom księcia Romana Jacka Czartoryskiego, którzy wystawili go później na sprzedaż. Obok pałacu znajduje się późnobarokowa oficyna z końca XVII w., kryta łamanym dachem polskim z okienkami powiekowymi. Otaczający rezydencję ogród, pierwotnie urządzone w stylu włoskim (zachowały się tarasy w bezpośrednim pobliżu pałacu), przechodzący w park, został za czasów Działyńskich wykorzystany jako zaplecze szkółkarsko-hodowlane arboretum w Kórniku. Prace renowacyjne w pałacu jeszcze trwają. Wykorzystano w nich m.in. mineralne farby do drewna KEIM Lignosil oraz żolowo-krzemianowe farby do wnętrz KEIM Optil.

Pałac w Biedrusku

Pochodzący z lat 1877–1880 neoklasycystyczny pałac wzniesiony został przez Ludwika Hunha dla Albrechta Ottona von Treskowa. Przez szereg lat mieścił się w nim klub garnizonowy (kasyno). Nietypowe jest umieszczenie jednego z głównych wejść do pałacu w elewacji bocznej. Pałac stoi w ciekawym parku krajobrazowym, na wzgórzu, w pobliżu rzeki Warty. W roku 2009 budynek został sprzedany i jest w prywatnych rękach. Obecnie pałac jest już wyremontowany i odbywają się tam imprezy okolicznościowe. Cały czas prowadzone są prace w otaczającym parku. Przy renowacji pałacu wykorzystano tynki Keim Universalputz i elewacyjne farby krzemianowe KEIM Granital oraz żolowo-krzemianowe farby do wnętrz KEIM Optil i KEIM Innotop.

Pałac w Szreniawie

Pałac ten to eklektyczny dwór-willa, zbudowany w latach 1852–53 przez architekta Karla Hermana Knoblauch z Berlina na planie kwadratu, z wyraźnie zaznaczonym ryzalitem zawierającym główne wejście. Ryzalit został zwieńczony szczytem schodkowym. Dach jest czterospadowy. Dwór stanowi kompilację elementów należących do zupełnie

Pałac w Konarzewie. Fragment więźby dachowej zabezpieczony farbami KIM Lignosil.

Pałac w Modrzu. Sala balowa pomalowana farbami KEIM Optil (po lewej).

różnych stylów. W marcu 1962 r. Ministerstwo Rolnictwa podjęło uchwałę o zorganizowaniu w Szreniawie muzeum rolnictwa. Na cele muzealne przeznaczono była siedzibę właścicieli majątku oraz teren otaczającego ją parku, w którym w 1963 r. rozpoczęto budowę pierwszego pawilonu ekspozycyjnego. W budynku pałacowym ulokowano siedzibę dyrekcji muzeum oraz pracownię. W pracach renowacyjnych w pałacu wykorzystano system farb krzemianowych KEIM Granital.

Pałac w Rogalinie

Na przełomie XVIII i XIX w. Raczyńscy wybudowali tu barokowo-klasycystyczny pałac (2. poł. XVIII w. i początek XIX w.), a następnie kaplicę (1817–1820), w której podziemiach znajduje się mauzoleum. Latem 1831 r. w Rogalinie zatrzymał się Adam Mickiewicz. W 1848 r. (podczas Wiosny Ludów) w Rogalinie znajdował się jeden z głównych obozów powstańców operujących między Stęszewem a Kórnikiem. 8 maja 1848 r. pod Rogalinem odbyła się bitwa kończąca istnienie Rzeczypospolitej Mosińskiej. W 1910 r. powstał budynek galerii, w którym Edward Aleksander Raczyński udostępnił publiczności swoją kolekcję malarstwa europejskiego i polskiego z przełomu XIX i XX w. (gromadzoną przez prawie 40 lat). Przed II wojną światową była ona uważana za najlepszy zbiór malarstwa współczesnego na ziemiach polskich. Po wojnie zespół pałacowo-parkowy był przez wiele lat zaniedbany. Doraźne remonty przeprowadzono w latach 1975–2000. Po wieloletnich staraniach w 2005 roku Muzeum Narodowe w Poznaniu uzyskało środki na opracowanie dokumentacji projektowej, a w roku 2006 dofinansowanie z tzw. funduszu norweskiego na realizację dwuletniego projektu: „Rewaloryzacja i modernizacja Zespołu Pałacowo-Parkowego w Rogalinie, Oddziału Muzeum Narodowego w Rogalinie”. Prace rozpoczęte w lipcu 2007 roku trwały

do czerwca 2009 r. Ich szeroki zakres obejmował zadania konstrukcyjne, budowlane i konserwatorskie w korpusie głównym, poprawę warunków konserwatorskich w galerii malarstwa oraz wprowadzenie nowoczesnych systemów zabezpieczających i grzewczych we wszystkich budynkach. W głównej części pałacu wzmocniono między innymi uszkodzoną przez upływ czasu osiemnastowieczną konstrukcję więźby dachu i wymieniono jego pokrycie. 25 czerwca 2012 r. Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego podjął ostatecznie decyzję o dofinansowaniu projektu „Rewaloryzacja i modernizacja Zespołu Pałacowo-Parkowego w Rogalinie, Oddziału Muzeum Narodowego w Poznaniu – II etap” w ramach działania 11.1. „Ochrona i zachowanie dziedzictwa kulturowego o znaczeniu ponadregionalnym” XI priorytetu „Kultura i dziedzictwo kulturowe” Programu Operacyjnego „Infrastruktura i Środowisko”. W wyniku jego realizacji został zakończony program całościowej rewaloryzacji i modernizacji zabytkowych budynków i najbliższego otoczenia rezydencji. W pracach renowacyjnych w pałacu wykorzystano zolowo-krzemianowe farby elewacyjne KEIM Soldalit i wewnętrzne KEIM Optil oraz KEIM Innopot.

Krzysztof Sypniewski

KEIM Farby Mineralne Sp. z o.o.

Fotografie:

Krzysztof Sypniewski, Piotr Szymkowiak

Bibliografia

- Jaśkowiak F., *Województwo poznańskie. Przewodnik*, Wydawnictwo „Sport i Turystyka”, Warszawa 1967.
 Jaśkowiak F., Łęcki W.: *Poznań i okolice*, Wydawnictwo „Sport i Turystyka”, Warszawa 1983.
 Jaśkowiak F., *Województwo poznańskie*, PWN Warszawa–Poznań 1980.
 Wikipedia.

Od lewej:
 elewacja pałacu
 w Biedrusku, Szreniawie,
 elewacja ogrodowa
 pałacu w Rogalinie.

